

O šíleně statečném Ivánkovi

VODVAS (Volyňské divadelní studio) / autor: Vladislav Kracík

Jede, jede Ivánek!

Na vědomost se dává, že Volyňské divadelní studio Vodvas připravilo pohádku O šíleně statečném Ivánkovi. Připravilo a přivezlo na prkna divadelní přehlídky Třeštské divadelní jaro.

Soubor si jako předlohu zvolil text autora Vladislava Kracíka, který se inspiroval osobitými ruskými lidovými pohádkami. Autor do příběhu navíc zapracoval různé motivy hned z několika známých pohádek. Naložil tak, oproti klasické struktuře pohádky, hlavnímu udatnému hrdinovi hned dvojnásobnou porci překážek na cestě ke šťastnému konci.

Pohádkou nás, jak už je dobrým zvykem, provází vypravěč (Jan Tříška). Dobrým lidem, pohádkovým zázrakem narozený Ivánek (Antonín Mack), roste jako z vody. Za rok už je z batolete chasník na ženění. Vyslechne rozhovor tří žebraček (Jana Macková, Simona Makovcová, Miroslav Hraše) o překrásné Vasilise (Miluška Baloušková), kterou se chystá strašlivý drak Smrtihlav spořádat k obědu. Na radu žebraček se vypraví krasavici zachránit. Nejprve k trpaslíku Kolodějovi pro živou a mrtvou vodu, cestou dál pak pomůže koníkovi, sokolovi a štice, a nakonec přemůže draka a zachrání Vasilisu. Už už to vypadá, že po veliké svatbě nebrání nic klasickému finále „žili spolu šťastně až do smrti“. Jenže Ivánek poruší slib daný carovi a ze zakázané 13. komnaty vypustí Kostěje Nesmrtelného. Kostěj mu sice daruje život, ale Vasilisu si odnese neznámo kam. Znovu tedy musí Ivánek do světa překonat další překážky a vykonat hrdinské skutky. Strastiplnou cestu zvládne s pomocí koníka, sokola a štiky, za dobré rady poslouží třem Babám Jagám v chaloupce na kuří nožce a opět s pomocí svých zvířecích přátel porazí Kostěje Nesmrtelného a Vasilisa je zachráněna.

Výborně promyšlená propracovaná a fungující scéna. Vše, co je na ní, nás nese celým poměrně akčním dějem a zároveň tvoří většinu postav. A co je vlastně na scéně? Jedna jediná velká chytře barevná plachta velké látky a stolička. Když se k plachtě přidá něco málo rekvizit, nebo ji šikovně ruce správně nastaví, poskládají a přehodí, scéna se mění a žije. Z chaloupky je rázem carský palác, hora, moře, řeka nebo chaloupka na kuří nožce. Když pak z plachty vykouknou hlavy herců či loutek, na jevišti řadí tříhlavý drak Smrtihlav, promlouvají jednooká, jednouchá a něcozubá žebračka, z chaloupky rozdávají úkoly Baby Jagy nebo na vysoké hoře čeká na záchranu Vasilisa. Stolička pak skvěle poslouží třeba jako kolo, koloběžka, loďka, dveře, a nebo prostě jako stolička 😊.

Atmosféru dění přímo z okraje jeviště podtrhuje a děj mnohdy i posunuje kytarista, zpěvák a výroba ruchů v jedné osobě. Ústřední melodií pohádky je, v živém podání, textově přizpůsobená notoricky známá písnička „Jede, jede dostavník“. Už při druhém opakování, spolehlivě roztleskala a rozjásala celé publikum. A nejen to, děti po celou dobu přestavení nadšeně fandily, radily a živě reagovaly na všechny postavy.

To všechno, co dnes volyňský Vodvas na jevišti předvedl, jasně dokazuje, že pohádkové divadlo pro děti se dá dělat i jinak než použitím velkolepých výprav kanýrků, korunek a trůnů. Stačí jednoduché divadelní znaky, které aktivizují a vtáhnou do děje i toho nejmenšího diváka, protože právě ten správně zvolený znak dodává té správné srozumitelnosti. V tomto kontextu pak vůbec neruší, když občas postavy vystoupí z role, naopak, je to osvěžení.

Sledovat pohádku O šíleně statečném Ivánkovi bylo velké potěšení. Dospělácká hravost, velká výtvarná, hudební i pohybová kvalita pasuje toto představení na nejobraznější, nejmetaforičtější, nejživější a nejpřirozenější pohádku celého letošního divadelního jara v Třešti.

Marně ovšem pátráme po osobě režiséra. Tato pohádka je společným dílem celého souboru. Skvělá práce!

Za porotu Alena Veliká